

KONINKLIJK

aan de voet van de Hochkönig

WANDELEN

Nazomer aan de voet van het Hochkönigmassief. Perfecte condities om delen van de Königsweg te lopen, een middelzware langeafstandswandeling van 77 kilometer die de drie dorpen aan de voet van het gebergte met elkaar verbindt. Onderweg krijg je doorlopend de meest waanzinnige uitzichten op ruige, kalkstenen pieken voorgeschoteld, waaronder de bijna 3000 meter hoge Hochkönig.

TEKST & FOTO'S MONIQUE VAN GAAL

W e zijn beslist niet de enige wandelaars die langs de kant van de weg staan te wachten op de *Wanderbus*. De meesten stappen onderweg uit; welke wandelroutes zij voor vandaag in petto hebben weet ik niet. Wij blijven zitten tot de halte centrum Maria Alm am Steinernen Meer, een mond vol met dank aan de geweldige ligging aan de voet van een majestueus kalksteen-gebergte. Het authentieke bergdorp lonkt, maar bewaren we voor later op de dag. Op ons programma staat de eerste etappe van de Königsweg, en ondanks dat deze route als een gemakkelijke te boek staat, kunnen we maar beter zo vroeg mogelijk van start gaan. De gondel van de Natrunbahn brengt ons alvast een eindje de hoogte in. Allerm minst een eenzame hoogte trouwens; zelfs nu in september is het een drukte van jewelste op de top van de 1253 meter hoge Prinzenberg Natrun, dé huisberg van Maria Alm. Mountainbikers schieten langs ons heen en duiken vol overgave de Flowtrail Flow One in. Jongeren gieren van plezier in het Waldrutschenpark, waar ze via roestvrijstalen tunnelbuizen naar beneden suizen. Gestaag klimmen we omhoog, de bossen in. Rechts van het pad een uitgestrekt klimparcours, waar waaghalzen hoog boven de grond van platform naar platform klauteren. En dan de Prinzensee: een waterreservoir aange-

legd voor de watervoorziening van sneeuwkanonnen en zonder enige natuurlijke charme, maar alsnog het favoriete trefpunt van gezinnen met kleine kinderen. En geef ze eens ongelijk. Van zo'n schitterend decor van grillige bergtoppen tegen een helderblauwe lucht wordt toch iedereen blij?

Heerlijk rustig

Vanaf dit punt wordt het een stuk rustiger. Sterker nog: we komen vrijwel niemand meer tegen. Heerlijk! We klimmen en dalen over almen, door bossen, en komen langs de herberg op de Jufenalm die vroeger bekend stond om zijn zogenaamde '*bohemian spirit*'. Na het oversteken van de Hochkönig Strasse volgen we de loop van het riviertje de Urslau, een aangenaam vlak deel van de route dat ons naar Hinterthal brengt. Dit is een echt wintersportdorp; niets is open, niemand op straat en ook het schattige kerkje is gesloten. Gelukkig is de even bergopwaarts gelegen Aueralm wel geopend en kunnen we toch die welkome pauze met koffie en gebak inlassen. Eigenlijk hebben we nog een stuk te gaan tot even voor Dienten, maar na nog een half uurtje klimmen tot aan de Mussbachalm, met 28 graden en de meedogenloze zon boven een boomloze alm, besluiten we terug te keren naar Hinterthal en de bus te pakken. Tijd om nader kennis te maken met Maria Alm!

Rotskathedraal. De laatste kilometers naar het Arthurhaus zijn de allermooiste.

↖ Daar doemt plots het spectaculaire zicht op de Mandlwände op.

↑ Langs de route vind je talloze hutten met elk hun eigen specialiteit.

← Ook koeien zijn graag in de buurt van de 'Vier Hütten'.

Dit dorp met zo'n tweeduizend inwoners is voor velen de favoriete uitvalsbasis in de streek. Niet vreemd, met al die leuke winkeltjes en goede restaurants in de gezellige dorpskern. En niet te vergeten de fotogenieke Wallfahrtskirche met de hoogste kerktoren van heel Salzburgerland, en de prachtige, achthoekige Palästinakapelle.

Op de bergflanken

Ergens had ik gelezen dat de tweede etappe van de Königsweg de allermooiste van de vijf zou zijn; dat belooft wat. Om bij het startpunt te komen pakken wij in Mühlbach de wandelbus tot de halte vanwaar de klim van een half uur naar de Erich-Hütte start. Zin in een pauze in deze aantrekkelijke hut hebben we nog niet en we weten: er volgt op deze route nog een flink aantal uitnodigende hutten. De Erich-Hütte is het startpunt van vele wandel- en klettersteigroutes.

Wij volgen de gele wegwijzer die ons oostwaarts stuurt naar het Arthurhaus. Het is een veel gelopen stenen bergpad op de flanken van het imposante Hochkönig-massief; dit deel van de Königsweg volgt tegelijk de lange Salzburger Almenweg. We komen door bossen en over groene weides. Loslopende koeien en paarden maken dat ik dikwijls kies voor een omweggetje wat hoger of lager gelegen dan het pad. Nu en dan is het klauteren over een tot stilstand gekomen steenlawine. Telkens op en neer gaat het pad, steeds op een hoogte van rond de 1500 meter. Echt spannend wordt het niet, en laat ik daar dan op deze wederom zonnige dag enorm van kunnen genieten. Bovendien is het uitzicht doorlopend om van te smullen: links van ons de hoge, scherpe pieken en rechts de diepe dalen.

Nog een volgende bocht om en dan doemt daar plots het spectaculaire zicht op de Mandlwände op. We blijven een tijdlang in het gras zitten om dit grandioze uitzicht op de brede rij grijze pieken in alle rust tot ons te nemen. Vanaf dit punt dirigeren de wegwijzers ons, wandelaars, steevast naar de Vier Hütten — zij hebben inmiddels vast wel honger, moet men gedacht hebben. En ja, het is nog maar een klein eindje lopen naar de vier traditionele hutten die elk hun eigen culinaire lekkernijen aanprijzen. Wij kiezen voor het zonneterras van de Brandstättlütte, om vervolgens volstaan aan de laatste, wat mij betreft allermooiste, vijf kilometer naar het Arthurhaus te beginnen.

Het is hier bij het Arthurhaus dat de best begaanbare route naar de top van de Hochkönig (2941 meter) start. Ervaren bergwandelaars maken doorgaans de lange en technische tocht in vijf en half uur en overnachten in het Matrashaus boven op de berg. Ook start hier de Mitterberger Erzweg. Voor deze steile afdaling naar Mühlbach, langs informatieborden over dit voormalige mijngebied, staan nog eens ruim twee wandeluren. Maar het is al laat, en met twaalf kilometer in de benen en na een heerlijk diner op het terras van het Arthurhaus met

dat ongeëvenaarde uitzicht op de in de avondzon badende toppen, pakken we de laatste wandelbus terug naar Mühlbach.

Rondje Mühlbach

Van het deel van de Königsweg dat we vandaag lopen, wordt weleens gezegd: als je een van de trajecten over wilt slaan, dan komt deze daarvoor in aanmerking. Ik ben het daar totaal niet mee eens, want wat mij betreft is ook dit een prachtige wandeling! Een lus ditmaal, die start en eindigt in Mühlbach, en geen lijnwandeling zoals de andere vier etappes. Op de kaart gezien hangt deze route er in de zuidoosthoek maar een beetje bij als een slappe lus. Voor ons sowieso een tocht om naar uit te kijken, want het voelt een beetje als een homerun. Wij hadden immers voor Mühlbach gekozen als uitvalsbasis: een rustig, oud mijnndorp gelegen aan een lieflijke beek, met op de achtergrond van de dorpskerk de indrukwekkende Hochkönig. En ook op deze vijftien kilometer lange wandeling rondom de zogenaamde Mühlbacher Schattseite (schaduwzijde), waarbij 737 hoogtemeters worden overbrugd, zijn de uitzichten niet te versmaden. Het startpunt bevindt zich achter de Spar-supermarkt, waar een bruggetje naar de overkant van de beek voert. Al snel buigt het pad linksaf en begint de niet-aflatende klim over het steile bospad naar de Hubertuskapel, gebouwd door lokale jagers om hun patroon-heilige te eren.

In het noorden torent het indrukwekkende, kalkstenen Hochkönigmassief boven alles uit. Draai ik me om, dan zie ik de nog altijd besneeuwde reuzen van de Hohe Tauern

Door het dichte bos klimmen we verder omhoog. Een enorme houten schommel en houten loungebanken nodigen uit tot een korte pauze met het eerste uitgestrekte uitzicht op het dal diep beneden ons. Een eindje verder passeren we de afslag naar de top van de Hochglockner, maar voor ons begint hier de geleidelijke afdaling terug naar Mühlbach. Bij de berghut op de Pronebenalm, bekend om de zelfgemaakte kruidenspecialiteiten, strijken we neer op het terras. Vanuit comfortabele ligstoelen bewonderen we de eerste klas panorama's. Mühlbach ligt ver in de diepte. De septemberzon doet ons goed en we maken maar moeizaam aanstalten om onze weg te vervolgen. De aangename wetenschap dat het vanaf hier alleen nog maar gestaag bergafwaarts gaat zet ons uiteindelijk weer in beweging. Veel bomen onderweg zijn behangen met plankjes voorzien van lieflijke of wijze spreuken. We lezen ze allemaal en kiezen

- ↑ De fotogenieke Wallfahrtskirche van Maria Alm.
- De gemoedelijke Erich-Hütte bij Dienten (etappe 2).
- ➔➔ Hoe klein kan een winkeltje zijn?
- ➔ Zicht op Mühlbach.

↑ Etappe 4 start met een flinke klim.

← Op de top van de Schneeberg.

een favoriet uit: "Schokolade löst keine Probleme. Aber das tut ein Apfel ja auch nicht!" Dan volgt de tweeënhalve kilometer lange Paussenberg Galerie langs zeven moderne sculpturen van hout, metaal of steen, gemaakt door lokale kunstenaars. Onze favoriet ditmaal? De houten toren, die eigenlijk veel te simpel en sober is om zijn blinkende Arabische naam te mogen dragen, de Burj a'l Mühbac.

Hete septemberdag

Dag vier voert ons van Mühlbach naar Dienten. Het is er een die je gemakkelijk kunt inkorten door de eerste spannende, haast loodrechte zes kilometers van de wandelroute te vervangen door een comfortabele rit met de Karbachalmbahn. En zo geschiedt. Met de daarop volgende klim van het gondelstation (1563 m) naar de top van de 1921 meter hoge Schneeberg voel ik me daar in het geheel niet schuldig over. De zon brandt fel op onze hoofden, en het smalle pad slingert in zigzags omhoog over losse stenen. Geen gebrek aan uitdaging dus op deze warme — zeg maar gerust hete — septemberdag. Boven, bij het topkruis, nemen we even de tijd om bij te komen. En wat een uitzicht! In het noorden torent het indrukwekkende, kalkstenen Hochkönig-massief boven alles uit, schitterend onder een strakblauwe hemel: puntige, grijze toppen met groene almen aan zijn voeten. Draai ik me om, dan zie ik de nog altijd besneeuwde reuzen van de Hohe Tauern. Ergens daar

tussenin moet de Großglockner liggen, met 3798 meter de allerhoogste berg van Oostenrijk.

Vanaf hier is het heerlijk wandelen, veelal door velden vol bosbessenstruiken. Af en toe wat klimmen, dan weer wat dalen, hier en daar een koe op het pad. Vlak voordat het pad het plateau verlaat en een duik naar beneden zal nemen, richting Dienten, zijn we blij de Bürglalm-Hütte in bedrijf te vinden. We strijken neer op het aantrekkelijke, op een hoogte van 1597 meter gelegen terras en genieten nog maar eens een keer — je kunt er nooit genoeg van krijgen — van die onovertroffen blik op de toppen om ons heen. Op sommige zomerdagen kun je hier met de stoeltjeslift van de Bürglalmbahn zo terug naar beneden zweven. Vandaag ligt alles stil, en dat is allerminst vervelend: ik kijk juist erg uit naar de afdaling over het steile, beboste pad. Beneden aangekomen lopen we zo het dorp Dienten in. Het uit de kluiten gewassen, hypermoderne skicentrum is wat mij betreft niet helemaal in stijl met de knusse dorpskern en dat is jammer. We volgen het heldere water van de Dientenbach en klimmen omhoog naar het witte kerkje op de heuvel. Robuuste zitbankjes onder de vijfhonderd jaar oude lindeboom naast de kerk nodigen uit tot het genieten van het uitzicht op het dorp en de erachter gelegen Hochkönig, die we nu met hulp van het informatiebord heel precies aan kunnen wijzen. ■

BERGWIJZER

De Königsweg is een 77 km lange huttentocht rond de Hochkönig in het Oostenrijkse Salzburgerland. Hij wordt doorgaans ingedeeld in 4 of 5 etappes, maar hij is ook gemakkelijk in losse dagwandelingen te verdelen of op verschillende momenten in te korten door onderweg de bus te pakken.

VERVOER

Met de trein naar Saalfelden (2x overstappen) (int.bahn.de). Bus 620 van Saalfelden naar Maria Alm (20 min.) en Mühlbach (1¼ uur). Vliegen naar Salzburg is de snelste optie, dan is het nog ong. 1 uur rijden naar Mühlbach. Een auto huren bij Sunny Cars biedt voordelen dankzij de handige all-in-formule, zodat je volledig verzekerd en zonder extra kosten op reis gaat. Ook het Oostenrijkse autowegennet is inbegrepen (sunnycars.nl).

Ter plekke rijdt de wandelbus regelmatig op en neer tussen de dorpen en een aantal kabelbanen.

SLAPEN

Ruime keuze aan accommodaties in de dorpen. Maria Alm is bij velen de favoriete uitvalsbasis; hier bevindt zich ook een vakantiepark van Landal. Wij kozen voor een ruime studio met balkon in Gästehaus Gschwandtner (gaestehaus-gschwandtner.at) in het rustige Mühlbach.

- Arthurhaus (arthurhaus.at).
- Erich-Hütte (alpenverein.at/erichhuette).
- Matrashaus (matrashaus.at)

DE KÖNIGSWEG

- **Etappe 1: Maria Alm – Prinzensee (1253 m) – Jufenalm (1105 m) – Hinterthal (1000 m) – Filzensattel (1299 m) – Dienten**

Duur & hoogteverschil: 4½ uur, ↑ 679 m, ↓ 551 m, T2. Met Natrunbahn naar Prinzensee en wandelbus vanaf Filzensattel naar Dienten.

- **Etappe 2: Dienten – Erich-Hütte (1545 m) – Windrauegg Alm (1457 m) – Arthurhaus (1503 m) – Mühlbach**

Duur & hoogteverschil: 4 uur, ↑ 384 m, ↓ 227 m, T2. Wandelbus naar Erich-Hütte en van Arthurhaus naar Mühlbach.

Tip: Wandelaars met alpiene ervaring kunnen vanaf het Arthurhaus in 5-6 uur naar het Matrashaus op de top van de Hochkönig (2941 m), zware tocht, T4.

- **Etappe 3: Mühlbach – Karbachalm (1534 m) – Schneeberg (1921 m) – Kollmannsegg (1848 m) – Wastlhöhe (1736 m) – Bürglalm-Hütte (1597 m) – Dienten**

Duur & hoogteverschil: 6 uur, ↑ 1192 m, ↓ 995 m, T2. Met wandelbus naar dalstation Karbachalm en met kabel naar de alm.

- **Etappe 4: Dienten – Marbachhöhe (1814 m) – Klingspitz (1988 m) – Hochkasern (2017 m) – Hundstein (2117 m) – Maria Alm**

Duur & hoogteverschil: 7½ uur, ↑ 1186 m, ↓ 1351 m, T3. Deze etappe is uitdagender, want er zijn weinig hutten onderweg.

Wij hebben delen van de etappes gelopen. Wij gebruikten onderweg daarbij de handige kaarten op mapy.com en komoot.com.

ONZE TIPS

- Bij vrijwel alle accommodaties in de regio ontvang je de HochkönigCard. Hiermee kun je gratis gebruikmaken van de wandelbus. Verder biedt de kaart tal van kortingen.
- Heerlijk ontbijten in Bäckerei-Cafe-Konditorei Bauer in Mühlbach (baeckerei-bauer.at).
- Halverwege Mühlbach – Arthurhaus bevindt zich Das Grünholz Aparthotel & Restaurant met ruime keuze aan gerechten op uitnodigend terras (Gruenholz.at).

MEER WETEN?

- Hoechkoenig.at
- hochkoenig.at/en/tours/long-distance-hiking-koenigsweg.html – Uitgebreide etappe-informatie over de Königsweg. Let wel, informatie op internet kan nog wel eens tegenstrijdig zijn wat afstanden, hoogtemeters en wandeluren betreft.

Kijk op blz. 83 voor uitleg van de moeilijkheidswaarderingen.